

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2002

Vyhlásené: 31.07.2002 Časová verzia predpisu účinná od: 01.01.2003 do: 31.12.2003

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

424

ZÁKON

z 19. júna 2002,

**ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny
poriadok v znení neskorších predpisov**

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

Čl. I

Zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení zákona č. 36/1967 Zb., zákona č. 158/1969 Zb., zákona č. 49/1973 Zb., zákona č. 20/1975 Zb., zákona č. 133/1982 Zb., zákona č. 180/1990 Zb., zákona č. 328/1991 Zb., zákona č. 519/1991 Zb., zákona č. 263/1992 Zb., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 5/1993 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 46/1994 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 190/1995 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 232/1995 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 22/1996 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 58/1996 Z. z., nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 281/1996 Z. z., zákona č. 211/1997 Z. z., nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 359/1997 Z. z., zákona č. 124/1998 Z. z., zákona č. 144/1998 Z. z., zákona č. 169/1998 Z. z., zákona č. 187/1998 Z. z., zákona č. 225/1998 Z. z., zákona č. 233/1998 Z. z., zákona č. 235/1998 Z. z., nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 318/1998 Z. z., zákona č. 331/1998 Z. z., zákona č. 46/1999 Z. z., nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 66/1999 Z. z., nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 166/1999 Z. z., nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 185/1999 Z. z., zákona č. 223/1999 Z. z., zákona č. 303/2001 Z. z., zákona č. 501/2001 Z. z., zákona č. 215/2002 Z. z. a zákona č. 232/2002 Z. z. sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 9 ods. 3 písmeno g) znie:
„g) z práv k predmetom priemyselného vlastníctva upravených osobitnými predpismi.“
2. V § 9 ods. 3 sa vypúšťajú písmená m) a n).

Doterajšie písmeno o) sa označuje ako písmeno m).
3. V § 36b písm. d) sa na konci pripájajú tieto slová: „upravených osobitnými predpismi“.
4. V § 36b sa vypúšťa písmeno e).

Doterajšie písmeno f) sa označuje ako písmeno e).
5. V § 39 ods. 1 sa za slová „príslušný súd“ vkladajú slová „alebo rozhodcovský súd“.
6. Za § 40 sa vkladá § 40a, ktorý vrátane nadpisu znie:

**„§ 40a
Vyšší súdny úradník**

Vyšší súdny úradník môže v rozsahu ustanovenom osobitným zákonom vydávať rozhodnutia a vykonávať iné úlohy súdu. Osobitný zákon ustanovuje, kedy môže vyšší súdny úradník konať samostatne a kedy na základe poverenia vydaného sudcom."

7. V § 75 odsek 2 znie:

„(2) O predbežnom opatrení rozhodne súd bez zbytočného odkladu, najneskôr do 30 dní od podania návrhu na vydanie predbežného opatrenia. Ak súd rozhoduje o návrhu na vydanie predbežného opatrenia týkajúceho sa maloletých detí alebo osôb ohrozených násilím rozhodne bez zbytočného odkladu najneskôr do siedmich dní od podania návrhu na vydanie predbežného opatrenia; ak tento návrh nemá náležitosti (§ 79 ods. 1), lehota siedmich dní sa počíta od odstránenia väd tohto návrhu."

8. V § 75 sa za odsek 2 vkladá nový odsek 3, ktorý znie:

„(3) Ak odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým rozhodol o návrhu na vydanie predbežného opatrenia, súd opätovne rozhodne o predbežnom opatrení v lehotách uvedených v odseku 2."
Doterajší odsek 3 sa označuje ako odsek 4.

9. V § 76 sa odsek 1 dopĺňa písmenom g), ktoré znie:

„g) nevstupoval dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba blízka alebo osoba, ktorá je v jeho starostlivosti alebo vo výchove, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivý z násilia."

10. V § 76 ods. 3 sa za slová „návrh na začatie konania" vkladajú slová „na súde alebo na rozhodcovskom súde".

11. Doterajší text § 85a sa označuje ako odsek 1 a dopĺňa sa odsekom 2, ktorý znie:

„(2) Osobitný zákon môže ustanoviť, ktorý z krajských súdov je príslušný rozhodovať ako súd prvého stupňa o jednotlivých veciach."

12. V § 88 odsek 2 znie:

„(2) Na konania vo veciach týkajúcich sa rozhodcovského konania je príslušný súd, v ktorého obvode má navrhovateľ bydlisko alebo sídlo alebo miesto podnikania. Ak navrhovateľ nemá bydlisko alebo sídlo alebo miesto podnikania, na konanie vo veciach týkajúcich sa rozhodcovského konania je príslušný súd, v ktorého obvode sa navrhovateľ zdržiava. Ak navrhovateľ nemá bydlisko alebo sídlo alebo miesto podnikania v Slovenskej republike, na konanie je príslušný súd, v ktorého obvode má bydlisko alebo sídlo alebo miesto podnikania odporca. Ak ani odporca nemá bydlisko alebo sídlo alebo miesto podnikania v Slovenskej republike, na konanie je príslušný súd, v ktorého obvode sa nachádza miesto rozhodcovského konania. Na konanie o zrušení rozhodcovského rozsudku je však vždy príslušný súd, v ktorého obvode sa nachádza miesto rozhodcovského konania."

13. V § 106 ods. 1 sa slová „konaní pred rozhodcami" nahrádzajú slovami „rozhodcovskom konaní" a na konci prvej vety sa pripájajú tieto slová: „alebo ak uznanie cudzieho rozhodcovského rozhodnutia bolo v Slovenskej republike odopreté".

14. V § 106 ods. 2 sa slová „konania pred rozhodcami" nahrádzajú slovami „rozhodcovského konania" a slovo „doručenia" sa nahrádza slovom „právoplatnosti".

15. V § 106 ods. 3 sa slová „konanie pred rozhodcami" nahrádzajú slovami „rozhodcovské konanie".

16. V § 126 ods. 1 sa na konci pripája táto veta: „Výpoveď môže odoprieť aj vtedy, ak by výpoveďou porušil svedecké tajomstvo alebo tajomstvo informácie, ktorá mu bola zverená ako osobe

poverenej pastoračnou starostlivosťou ústne alebo písomne pod podmienkou zachovať mlčanlivosť."

17. V § 175 ods. 4 sa slová „skladiskový záložný list" nahrádzajú slovami „oddelene prevedený záložný list skladiskového záložného listu".
18. V § 175c sa slová „je uňho vedená" nahrádzajú slovami „je vedená v Notárskom centrálnom registri závetov".
19. § 200c sa dopĺňa odsekom 4, ktorý znie:

„(4) Orgány štátnej správy sú v rámci výkonu svojej právomoci oprávnené nahliadať do listín, ktoré boli podkladom na zápis do obchodného registra, a robiť si z nich výpisy a odpisy."

20. V § 200i sa vypúšťa odsek 4.

21. § 209 znie:

„§ 209

Predseda senátu súdu prvého stupňa dbá na odstránenie väd odvolania. Ak sa mu nepodarí vadu odstrániť alebo ak zistí, že odvolanie je podané oneskorene alebo tým, kto naň nie je oprávnený, alebo že nie je prípustné, predloží vec po uplynutí lehoty na odvolanie so správou o tom odvolaciemu súdu. Túto správu doručí účastníkom konania."

22. § 217 znie:

„§ 217

Súd rozhodne o odvolaní proti rozhodnutiu o návrhu na vydanie predbežného opatrenia podľa § 76 ods. 1 písm. g) bez zbytočného odkladu, najneskôr do 30 dní od jeho podania alebo od odstránenia jeho väd. Predseda senátu súdu prvého stupňa predloží vec bez väd odvolania (§ 209) odvolaciemu súdu najneskôr do 15 dní po uplynutí lehoty na odvolanie."

23. § 244 sa dopĺňa odsekmi 4 a 5, ktoré znejú:

„(4) Súd rozhoduje o návrhoch na uloženie povinnosti orgánom verejnej správy konať o právach a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy a o opatreniach na vynútenie plnenia svojich rozhodnutí postupom uvedeným v § 250b a 250u.

(5) Súd rozhoduje v prípadoch, ak osobitný zákon zveruje súdom preskúmanie postupov, opatrení, pokynov, donútení alebo iných zásahov (ďalej len „zásah") orgánov verejnej správy, alebo rozhodnutí orgánov verejnej správy alebo ak také preskúmanie vyplýva z medzinárodných zmlúv, ktorými je Slovenská republika viazaná."

24. V § 245 ods. 2 sa na konci pripája táto veta:

„Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia."

25. V § 246 odsek 2 znie:

„(2) Najvyšší súd Slovenskej republiky je vecne príslušný na preskúmanie rozhodnutí a postupov

- a) ústredných orgánov štátnej správy, ak osobitný zákon neustanovuje inak,
- b) iných orgánov s pôsobnosťou pre celé územie Slovenskej republiky, ak príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ustanovuje osobitný zákon."

26. V § 246a ods. 1 sa na konci pripája táto veta:

„Ak ide o rozhodnutie orgánu s pôsobnosťou pre celé územie Slovenskej republiky, miestne príslušným je krajský súd, v ktorého obvode je všeobecný súd navrhovateľa."

27. V § 246b ods. 2 sa slová „vo veciach dôchodkového zabezpečenia“ nahrádzajú slovami „podľa tretej hlavy tejto časti“.
28. § 246b sa dopĺňa odsekom 3, ktorý znie:
- „(3) Najvyšší súd Slovenskej republiky koná a rozhoduje o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam krajských súdov a proti rozhodnutiam orgánov verejnej správy v senáte zloženom z predsedu a dvoch sudcov. O opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam Najvyššieho súdu Slovenskej republiky koná a rozhoduje iný senát tohto súdu zložený z predsedu a štyroch sudcov.“
29. V § 246c sa slová „prvej a tretej časti“ nahrádzajú slovami „prvej, tretej a štvrtej časti“.
30. V § 247 odsek 3 znie:
- „(3) Predmetom preskúmania môže byť za podmienok ustanovených v odsekoch 1 a 2 aj rozhodnutie, proti ktorému zákon nepripúšťa opravný prostriedok, ak sa stalo právoplatným.“
32. § 250 sa dopĺňa odsekmi 5 a 6, ktoré znejú:
- „(5) Návrh podľa § 92 ods. 2 možno v konaní podľa tejto časti podať, len ak neuplynula lehota podľa § 250b ods. 1.
- (6) Účastníkom konania o žalobe prokurátora je prokurátor, účastníci správneho konania a správny orgán podľa odseku 4.“
33. V § 250a text za bodkočiarkou znie: „to neplatí vo veciach, v ktorých je daná vecná príslušnosť okresného súdu, alebo ak ide o preskúmanie rozhodnutia a postupu vo veciach zdravotného poistenia, sociálneho zabezpečenia vrátane nemocenského poistenia, dôchodkového zabezpečenia, štátnych sociálnych dávok, sociálnej pomoci a poistenia v nezamestnanosti, aktívnej politiky trhu práce a garančného fondu, poskytovania zdravotnej starostlivosti a vo veciach žiadateľov o priznanie postavenia utečenca.“
34. V § 250b ods. 2 sa na konci pripája táto veta:
- „Ak sa v rámci správneho konania po vykonaní pokynu súdu na doručenie správneho rozhodnutia začne konanie o opravnom prostriedku, správny orgán o tom súd bez zbytočného odkladu upovedomí.“
35. V § 250b sa za odsek 2 vkladajú nové odseky 3 a 4, ktoré znejú:
- „(3) Súd postupuje podľa odseku 2, len ak od vydania rozhodnutia, ktoré nebolo žalobcovi doručené, neuplynula lehota troch rokov.
- (4) Ak správny orgán nedodrží súdom určenú lehotu na doručenie správneho rozhodnutia alebo ak vec nepredloží súdu na konanie ani po opakovanej výzve, súd môže rozhodnúť o uložení pokuty správne mu orgánu až do 50 000 Sk, a to aj opakovane.“
- Doterajší odsek 3 sa označuje ako odsek 5.
36. V § 250b ods. 5 sa vypúšťa druhá veta.
37. V § 250c sa na konci pripája táto veta:
- „Ak predseda senátu nevyhovie žiadosti, upovedomí o tom účastníka.“
38. V § 250d ods. 3 sa slová „Predseda senátu“ nahrádzajú slovom „Súd“.
39. V § 250d ods. 3 sa na konci pripája táto veta:
- „Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.“
40. § 250f znie:

„§ 250f

(1) Súd môže rozhodnúť o žalobe bez pojednávania rozsudkom, ak to účastníci konania zhodne navrhli alebo ak s tým súhlasia a nie je to v rozpore s verejným záujmom.

(2) Súd môže vyzvať účastníka, aby sa vyjadril k prejednávaniu veci bez nariadenia pojednávania do 15 dní od doručenia výzvy. Súd môže k výzve pripojiť doložku, že ak sa účastník v určitej lehote nevyjadrí, bude sa predpokladať, že nemá námietky."

41. V § 250i ods. 1 sa vypúšťajú slová „dokazovanie sa nevykonáva" a na konci sa dopĺňa veta: „Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia."

42. V § 250i sa za odsek 1 vkladajú nové odseky 2 a 3, ktoré znejú:

„(2) Ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1) alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúmaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy.

(3) Pri preskúmaní zákonnosti a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia."

Doterajšie odseky 2 a 3 sa označujú ako odseky 4 a 5.

43. V § 250i sa vypúšťa odsek 5.

44. V § 250j ods. 2 sa na konci pripájajú tieto slová: „a uvedie to vo výroku".

45. V § 250j odsek 4 znie:

„(4) Proti rozhodnutiu súdu podľa odseku 1 je prípustné odvolanie. Proti rozhodnutiu súdu podľa odseku 2 nie je prípustné odvolanie, ak bolo rozhodnutie zrušené len pre nedostatočné zistenie skutkového stavu potrebného na posúdenie veci, nepreskúmateľnosť, nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov správneho rozhodnutia. Obnova konania, dovolanie a mimoriadne dovolanie nie sú prípustné."

46. § 250j sa dopĺňa odsekmi 5 a 6, ktoré znejú:

„(5) Vo veciach uvedených v § 250i ods. 2 môže súd rozhodnúť rozsudkom o náhrade škody, peňažnom plnení alebo o peňažnej sankcii, ak na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že o spore alebo inej právnej veci alebo o rozhodnutí o uložení sankcie má byť rozhodnuté inak, ako rozhodol správny orgán. Rozsudok súdu nahrádza rozhodnutie správneho orgánu v takom rozsahu, v akom je rozsudkom súdu rozhodnutie správneho orgánu dotknuté. Tento rozsah musí byť uvedený vo výroku rozsudku. Súd rozhodne o trovách konania vrátane trov, ktoré vznikli pred správnym orgánom.

(6) Proti rozsudku podľa odseku 5 je prípustný opravný prostriedok podľa štvrtej časti.

47. V § 250q sa slová „§ 250f alebo 250o" nahrádzajú slovami „§ 250f, 250o alebo 250p".

48. V § 250s odsek 1 znie:

„(1) Proti rozhodnutiu súdu, ktorým potvrdí rozhodnutie správneho orgánu, je prípustné odvolanie. Proti rozhodnutiu súdu, ktorým zruší rozhodnutie správneho orgánu okrem prípadov podľa odseku 2, nie je prípustné odvolanie, ak bolo rozhodnutie zrušené len pre nedostatočné zistenie skutkového stavu potrebného na posúdenie veci, nepreskúmateľnosť, nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov správneho rozhodnutia. Obnova konania, dovolanie a mimoriadne dovolanie nie sú prípustné."

49. Piata časť sa dopĺňa štvrtou až šiestou hlavou, ktoré vrátane nadpisov znejú:

**„ŠTVRTÁ HLAVA
KONANIE PROTI NEČINNOSTI ORGÁNU VEREJNEJ SPRÁVY**

§ 250t

(1) Fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis.

(2) Orgán verejnej správy, proti ktorému návrh smeruje, je povinný bezodkladne po doručení návrhu predložiť súdu vyjadrenie k návrhu a príslušný spis. K rozhodnutiu o návrhu si súd môže vyžiadať stanovisko nadriadeného správneho orgánu.

(3) Súd o návrhu rozhodne bez pojednávania uznesením. Ak súd návrhu vyhovie, vo výroku uvedie označenie orgánu, ktorému sa povinnosť ukladá, predmet a číslo správneho konania a primeranú lehotu, nie však dlhšiu ako tri mesiace, v ktorej je orgán verejnej správy povinný rozhodnúť. Súd môže na návrh orgánu verejnej správy túto lehotu predĺžiť. Nedôvodný alebo neprípustný návrh súd zamietne.

(4) Navrhovateľ má právo na náhradu trov konania, ak súd návrhu vyhovel.

(5) Predseda senátu konanie zastaví, ak odpadli dôvody na ďalšie konanie, a zároveň rozhodne o trovách konania.

(6) Proti rozhodnutiu súdu nie je prípustný opravný prostriedok.

(7) Na konanie podľa tejto hlavy sa použijú ustanovenia prvej a druhej hlavy tejto časti primerane, ak v tejto hlave nie je ustanovené inak.

§ 250u

Za nedodržanie lehoty uvedenej v uznesení súdu podľa § 250t môže súd na opakovaný návrh účastníka, ak je správny orgán naďalej nečinný, uložiť pokutu do 100 000 Sk, a to aj opakovane. Pred rozhodnutím o pokute si súd vyžiada stanovisko nadriadeného správneho orgánu.

**PIATA HLAVA
KONANIE O OCHRANE PRED NEZÁKONNÝM ZÁSAHOM ORGÁNU VEREJNEJ SPRÁVY**

§ 250v

(1) Fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že bola ukrátená na svojich právach a právom chránených záujmoch nezákonným zásahom orgánu verejnej správy, ktorý nie je rozhodnutím, a tento zásah bol zameraný priamo proti nej alebo v jeho dôsledku bol proti nej priamo vykonaný, môže sa pred súdom domáhať ochrany proti zásahu, ak taký zásah alebo jeho dôsledky trvajú alebo hrozí jeho opakovanie.

(2) Orgán, proti ktorému návrh smeruje, je orgán, ktorý podľa tvrdenia uvedeného v návrhu vykonal zásah; v prípade zásahu ozbrojených síl, ozbrojeného zboru alebo iného verejného zboru je to orgán, ktorý tento zbor riadi, alebo ktorému je taký zbor podriadený.

(3) Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis, alebo ak sa navrhovateľ domáha len určenia, že zásah bol alebo je nezákonný. Návrh musí byť podaný do 30 dní odo dňa, keď sa osoba dotknutá zásahom o ňom dozvedela, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď k nemu došlo.

(4) Súd o takom návrhu rozhodne rozsudkom. Ak súd návrhu vyhovie, vo výroku rozsudku uvedie označenie orgánu, ktorému sa povinnosť ukladá, predmet a číslo správneho konania a lehotu, v ktorej má orgán verejnej správy túto povinnosť vykonať. Povinnosť spočíva v zákaze pokračovať v porušovaní práva navrhovateľa a v príkaze, ak je to možné, obnoviť stav pred zásahom. Ustanovenie § 250u platí rovnako. Súd návrh zamietne, ak nie je dôvodný alebo návrh nie je prípustný.

(5) Navrhovateľ má právo na náhradu trov konania, ak súd návrhu vyhovel.

(6) Predseda senátu konanie zastaví, ak odpadli dôvody na ďalšie konanie, a zároveň rozhodne o trovách konania.

(7) Proti rozhodnutiu súdu nie je prípustný opravný prostriedok.

(8) Na konanie podľa tejto hlavy sa použijú ustanovenia prvej a druhej hlavy tejto časti primerane, ak v tejto hlave nie je ustanovené inak.

ŠIESTA HLAVA

VYKONATELNOSŤ ROZHODNUTÍ CUDZÍCH SPRÁVNÝCH ORGÁNOV

§ 250w

(1) Ak medzinárodná zmluva, ktorou je Slovenská republika viazaná, obsahuje záväzok vykonávať rozhodnutia cudzích správnych orgánov a rozhodnutia cudzích súdov vo veciach, o ktorých rozhodujú správne orgány (ďalej len „cudzie rozhodnutie“), možno nariadiť výkon cudzieho rozhodnutia, len ak krajský súd na návrh osoby, o ktorej právo v cudzom rozhodnutí ide, rozhodol, že cudzie rozhodnutie je vykonateľné.

(2) Miestne príslušným je krajský súd, v ktorého obvode je všeobecný súd osoby, o ktorej povinnosť v cudzom rozhodnutí ide.

(3) Účastníkmi konania sú navrhovateľ a osoba, o ktorej povinnosť v cudzom rozhodnutí ide.

(4) Súd o návrhu na rozhodnutie o vykonateľnosti rozhodnutia cudzieho správneho orgánu rozhoduje uznesením bez nariadenia pojednávania a bez vypočutia osoby, o ktorej povinnosť v cudzom rozhodnutí ide. Proti uzneseniu je prípustné odvolanie.

§ 250x

a) je vykonateľné v štáte, v ktorom bolo vydané,

b) rozhodovanie vo veci nepatrilo do právomoci správnych orgánov Slovenskej republiky,

c) osobe, o ktorej povinnosť v cudzom rozhodnutí ide, nebola postupom cudzieho orgánu odňatá možnosť riadne sa zúčastniť na konaní, najmä ak bola riadne oboznámená o začatí konania a predvolaná na vypočutie,

d) sa v ňom ukladá plnenie, ktoré je podľa právneho poriadku Slovenskej republiky prípustné alebo vykonateľné, alebo nie je inak v rozpore s verejným poriadkom.

§ 250y

Cudzie rozhodnutie, o ktorom súd rozhodol, že je vykonateľné, sa vykoná ako rozhodnutie správneho orgánu. Potvrdenie o vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia nie je potrebné, ak súd už rozhodol o jeho vykonateľnosti."

50. § 258 sa dopĺňa odsekom 3, ktorý znie:

„(3) Ak ide o vymáhanie pohľadávky zabezpečenej záložným právom, možno ho uskutočniť aj predajom zálohu.".

51. Za § 262 sa vkladá § 262a, ktorý znie:

„§ 262a

Nariadiť výkon rozhodnutia na vec, právo, inú majetkovú hodnotu, byt alebo nebytový priestor, ktoré sú predmetom záložného práva, možno, len ak je oprávneným záložný veriteľ podľa osobitného predpisu alebo ak záložný veriteľ s výkonom rozhodnutia súhlasí."

52. V § 268 ods. 1 písm. d) sa za slová „podľa §" vkladá číslica „262a,".

53. Za § 372g sa vkladá § 372h, ktorý vrátane nadpisu znie:

„§ 372h**Prechodné ustanovenia účinné od 1. januára 2003**

(1) Ak sa pred 1. januárom 2003 začalo konanie na súde vecne príslušnom podľa doterajších predpisov, pokračuje v konaní tento súd.

(2) Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred 1. januárom 2003, zostávajú zachované.

(3) Vo veciach právoplatne rozhodnutých do 31. decembra 2002 môže generálny prokurátor podať mimoriadne dovolanie do jedného roka od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia podľa § 250j alebo § 250s."

54. V § 374 ods. 2 sa vypúšťajú slová „alebo súdnym tajomníkom".

55. V § 374 ods. 3 sa vypúšťajú slová „alebo súdny tajomník".

56. § 374 sa dopĺňa odsekom 4, ktorý znie:

„(4) Proti rozhodnutiu vydanému vyšším súdnym úradníkom v občianskom súdnom konaní možno podať odvolanie za rovnakých podmienok ako proti rozhodnutiu sudcu. Ak je podané odvolanie proti rozhodnutiu, ktoré vydal vyšší súdny úradník, rozhodnutie sa tým zrušuje v celom rozsahu a o veci rozhodne sudca. To neplatí, ak bolo odvolanie podané oneskorene, bolo podané osobou, ktorá na podanie odvolania nie je oprávnená, smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné, smeruje len proti výroku o trovách konania, alebo ak odvolaniu môže úplne vyhovieť sudca, ak sa ním nezasiahne do práv iného účastníka konania. Ak bolo odvolanie vzaté späť pred začatím pojednávania, k zrušeniu rozhodnutia nedôjde a rozhodnutie sa stane právoplatným, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. O odvolaní, odmietnutí odvolania a o zastavení odvolacieho konania rozhodne sudca. Rozhodnutie sudcu sa považuje za rozhodnutie súdu prvého stupňa a možno ho napadnúť odvolaním."

Čl. II

Predseda Národnej rady Slovenskej republiky sa splnomocňuje, aby v Zbierke zákonov Slovenskej republiky vyhlásil úplné znenie zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, ako

to vyplýva zo zmien a doplnení vykonaných zákonom č. 36/1967 Zb., zákonom č. 158/1969 Zb., zákonom č. 49/1973 Zb., zákonom č. 20/1975 Zb., zákonom č. 133/1982 Zb., zákonom č. 180/1990 Zb., zákonom č. 328/1991 Zb., zákonom č. 519/1991 Zb., zákonom č. 263/1992 Zb., zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 5/1993 Z. z., zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 46/1994 Z. z., zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 190/1995 Z. z., zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 232/1995 Z. z., zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z., zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 22/1996 Z. z., zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 58/1996 Z. z., nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 281/1996 Z. z., zákonom č. 211/1997 Z. z., nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 359/1997 Z. z., zákonom č. 124/1998 Z. z., zákonom č. 144/1998 Z. z., zákonom č. 169/1998 Z. z., zákonom č. 187/1998 Z. z., zákonom č. 225/1998 Z. z., zákonom č. 233/1998 Z. z., zákonom č. 235/1998 Z. z., nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 318/1998 Z. z., zákonom č. 331/1998 Z. z., zákonom č. 46/1999 Z. z., nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 66/1999 Z. z., nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 166/1999 Z. z., nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 185/1999 Z. z., zákonom č. 223/1999 Z. z., zákonom č. 303/2001 Z. z., zákonom č. 501/2001 Z. z., zákonom č. 215/2002 Z. z., zákonom č. 232/2002 Z. z. a týmto zákonom.

Čl. III

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. septembra 2002 okrem ustanovení uvedených v čl. I v prvom až piatom bode, v siedmom až tridsiatom bode, v tridsiatom druhom až päťdesiatom trefom bode, ktoré nadobúdajú účinnosť 1. januára 2003, a okrem ustanovení uvedených v čl. I v tridsiatom prvom bode a v päťdesiatom siedmom bode, ktoré nadobúdajú účinnosť 1. januára 2004.

Rudolf Schuster v. r.

Jozef Migaš v. r.

Mikuláš Dzurinda v. r.

